

jest žádoucí, nemůže s nikým o této povinnosti se smlouvat a tudíž ani nemůže žádnou dohodou se stranou se sprostiti této povinnosti, která se vymyká každému zcizení. Ostatně si úřad revisi cen koksu vyhláškou ze dne 10. října 1923 upravených výslovně vyhradil.

Ve směru druhém uplatňují stížnosti pouze, že úřad nedbal dobrého zdání cenového výboru, resp. uhelné rady, a že nevyšetřil momenty, na něž bylo poukazováno. K tomu stačí podotknouti, že vyjádření uhelné rady není pro úřad závaznou direktivou, nýbrž jenom součástí skutkového materiálu, jehož ocenění a hodnocení co do otázky přiměřenosti cen, jež úpravou mají býti určeny, jest zůstaveno úřadu správnímu, aniž by mohl nss vzhledem k § 6, odst. 1 zák. o ss toto hodnocení vyjádřené v závěru z premis výlučně faktických utvořeném svému přezkoušení podrobiti.

Ježto formální předpoklad úpravy cen, jenž jediné jest zákonem žádán, t. j. výslech uhelné rady, před vydáním nař. opatření byl splněn, jeví se býti i v ohledu formálním učiněno zákonu zadost a bylo proto stížnosti zamítnouti jako bezdůvodné.

Č. 4320.

Školství. — Řízení před nss-em: Byla-li konečným výrokem školského úřadu zrušena třída na škole, nestane se nucený nájem místnosti po třídě zrušené, vyslovený podle § 7 zák. č. 189/1919, nezákonným již tím, že nss dodatečně rozhodnutí o třídě zruší.

(Nález ze dne 15. ledna 1925 č. 410).

Věc: Místní školní rada v B. a obec B. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o zábor místností nuceným nájmem k účelům školským.

Výrok: Stížnost, pokud jest podána též obcí B., odmítá se jako nepřípustná; stížnost místní školní rady v B. se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Žal. úřad rozhodnutím z 1. června 1923 v pořadí instančním potvrdil rozhodnutí zšr-y v Praze, jímž zrušena byla prozatímní pobočka 4. třídy na obecné škole v B., proti čemuž podána byla dne 1. září 1923 míst. škol. radou v B. a obcí B. stížnost k nss-u, o níž bylo rozhodnuto jeho nálesem Boh. 4321 adm. v ten rozum, že stížnost, pokud ji podala obec, byla odmítnuta pro nepřípustnost, že však ke stížnosti mšr-y bylo rozhodnutí pro nezákonnost zrušeno.

Dalším výnosem ze 16./VIII. 1923 zřídil žal. úřad podle ustanovení § 5 zák. z 3. dubna 1919 č. 189 Sb. resp. § 2 zák. z 9. dubna 1920 č. 292 Sb. v B. veř. obecnou školu s českým jazykem vyučovacím. Konečně vyslovil žal. úřad nař. rozhodnutím z 29. srpna 1923 — aby se zabezpečilo umístění této české školy a eventuelně též bydlení jejího správce — podle § 7 zák. č. 189/1919, pozměněného a doplněného zákonem č. 295/1920, pokud se týče § 2 zák. č. 292/1920, a po rozumu vyšetřovacího protokolu z 31. července 1923 nucený nájem jedné místnosti ležící v přízemí, k níž je přístup z chodby podél bytu školníka; místnost tato jest volná a není používána školami národními, takže jejím

nuceným nájmem nebude nikdo ohrožen ani ve svém bydlení ani ve své živnosti.

Rozhoduje o stížnosti řídil se nss těmito úvahami: — — —

Stížnost jest bezdůvodná i pokud v dalším bodu uplatňuje, že zábo-rem jest ohrožena existence německé školy v B., neboť prý, třebas za-braná její 5. učebna po zrušení příslušné pobočky jest dočasně uprázd-něna, jest jí nezbytně zapotřebí pro účely školy jakožto celku, ježto škola vzhledem k počtu žactva nemůže nerušeně trvati dále bez zmíněné pobočky, proti jejímuž zrušení byla ostatně podána stížnost k nss-u. Jestliť podle § 7 zák. č. 189/1919 («není-li tím etc.») rozhodným pro otázku ohrožení bydlení neb živnosti s t a v p ř í t o m n ý přihlízejíc k době, kdy zábor se vyslovuje, a v této době, jak nesporno, zreduko- vaná německá škola byla bez pobočky a tudíž místnosti pro ni ne- potřebovala. Nález, jímž ministerstvo jakožto nejvyšší správní instance pobočku zrušilo, byl pak ve formální právní moci přes to, že tento zru- šující nález p o vydání rozhodnutí, v projednávaném tuto případě na- říkaného, byl vzat v odpor stížností na nss, bez ohledu na výsledek této stížnosti — a to pro povahu této stížnosti jakožto mimořádného pro- středku opravného. Jednak i žal. úřad k tomu, že podána byla stížnost na nss již po vydání rozhodnutí nyní naříkaného, nemohl při svém rozhodování ani přihlížeti.

Č. 4321.

Školství: * Třídami zřízenými po rozumu 2. odst. § 7 zák. č. 226/1922 jsou i třídy zřízené n a d zákonnou nutnost.

(Nález ze dne 15. ledna 1925 č. 441).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 3988, 4221 adm. a jiné.

V ě c: Místní školní rada v B. a město B. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti min. školství a národní osvěty o zrušení pobočky čtvrté třídy obecné školy.

V ý r o k: Stížnost, pokud jest podána též obcí B., odmítá se jako nepřipustná. Ke stížnosti místní škol ní rady v B. zrušuje se nař. rozhodnutí pro ne- zákonnost.

D ů v o d y: Zšr v Praze, dorozuměvši se se zsk-í, výnosem z 23. září 1913 schválila, aby prozatímní pobočná třída, zřízená při obecné škole v B. jen pro školní rok 1912/13, byla ponechána nadále po dobu potřeby.

Dne 6. března 1923 rozhodla zšr, že nepovoluje, aby byla dále po- nechána zatímní pobočka při IV. třídě zmíněné školy, přihlízejíc k tomu, že počet žactva; ke kterému třeba podle odst. 5. § 5 zák. z 13. července 1922 č. 226 Sb. hleděti, jest v I. tř. 22, v II. tř. 31, ve III. třídě 31, ve IV. a tř. 41, ve IV. b tř. 38 a že tedy podle ustanovení odst. 2 § 5 téhož zák. další trvání této pobočky není odůvodněno. Ustanovení odst. 2. § 7. zák. toho nelze v tomto případě použítí, poněvadž se nevztahuje